

Comentariul poeziei lui George Bacovia Plumb - prima parte

In istoria literara nationala, Bacovia se inscrie in epoca interbelica, apartinand celor trei mari "B" (alaturi de Lucian Blaga si Ion Barbu).

El a creat in opera sa o atmosfera aparte, descoperind o alta stare de poezie, o alta sensibilitate.

Criticii literari, in unanimitate, vad in Bacovia cel mai valoros reprezentant al simbolismului romanesc. Lirica bacoviana transfera simbolismul autohton din suprafata, in adancime si isi are sorginte din traditia sumbra a lui Baudelaire, care a cantat ploaia insinuanta, rece, provincia, uratul funebru, monotonia, tristetea, melancolia, creand o atmosfera de coplesitoare dezolare.

Nicolae Manolescu fixeaza locul lui in poezia romaneasca si universala "G. Bacovia reprezinta punctul cel mai inalt al simbolismului romanesc situandu-se, totodata prin valoare, mai presus de simbolism si de orice curent literar, in universalitate."¹

Motivele liricii bacoviene sunt definitorii pentru poezia simbolica decadenta. Camera devine o celula cotidiana contribuind la sentimentul apasator de instrainare a eului. Infernul citadin este dezolant. Peisajul citadin este indeterminat. Bivalenta naturii se remarca prin anotimpurile dominante, toamna si iarna dand senzatia de exasperare si resemnare.

Timpul este regresiv, precipitand actiunea fortelor descompunerii si permite doar perspectiva neantului. Sentimentul mortii prefigureaza moartea ca realitate golita de orice speranta Totul este fundamental si ultim, anulandu-se iluzia unei armonii existentiale. Nici in iubire, Bacovia nu gaseste resurse tamaduitoare. Femeia apare ca punct fix de refugiu, ca ultima speranta iar fecioara este surprinsa ca mistuita de o suferinta generata de saracie si ftizie.

Golul istoric, materia care plange, peisajele cu corbi, toamnele delirante, amurgurile violete, vesmintele de mongol, cimitirul, abatorul definesc recuzita cu care simbolismul bacovian se singularizeaza in epoca.

Tehnica poetica bacoviana detine ca element principal utilizarea descrierii, procedeul respins de tehnica simbolista. Remarcam structura poeziilor bazata pe juxtapunerea versurilor, care face ca fiecare idee sa devina independenta. Poetul elimina epitetul, metafora folosind doar comparatia, refrenul, lait motivul si jocul timpurilor verbale. Se observa si muzicalitatea poeziei, data de ritmul iambic si sugerata de instrumente prezente in numeroase poeme in privinta culorilor, observam ca acestea corespund sentimentelor. Negrul, albul, griul, rosul, violetul sunt de regula simboluri ale mortii.

Poezia lui Bacovia este monocorda lipsita de artificiu poetic, fara mestesug, dar originala Prin trei simboluri (focul, apa, vantul), sugereaza dezagregarea si dezordinea lumii.